

det ærede 9de Medlem for 6te Kreds sige, at Spørgsmaalet om, hvorvidt man skal tage det sidste Stykke af Deflationen med, er ingenlunde saa simpelt, som den højtærede Socialminister synes at mene. Dette sidste Stykke vil vise sig at være det vanskeligste, thi ingen amerikansk Spekulation har nogen Fordel af at hjælpe Nationalbank eller Regering dette sidste Stykke Vej, men det sikre ved Sagen vil være Deflationens økonomiske Følge i Retning af at skabe fortsat Arbejdsløshed. Jeg giver det ærede 9de Medlem for 6te Kreds Ret i, at det er ikke en Regerings Sag at sige: Ja, nu er der en stor offentlig Mening for det, naar vi er kommet saa tæt op til Pari, skal vi naturligvis op til Pari. Det er Regeringens Ansvar, og et stort Ansvar, at overveje, om man ikke paa det Punkt skulde gaa imod den offentlige Mening, retlede den offentlige Mening, dreje den offentlige Mening. Thi jeg gentager: det kan ikke nytte at ville bekæmpe Arbejdsløsheden og saa lade en af Hovedsaagerne til dens Fortsættelse bestaa.

Den højtærede Socialminister talte om den Mus, som der baade var skaaret Hoved og Hale af. Saa maa det vel være Magen til den berømte „døde Mus“, som vi i sin Tid hørte J. C. Christensen tale om.

Endnu blot en enkelt Bemærkning til den højtærede Minister. Efterhaanden som han taler om sit eget Forslag, bliver det egentlig bedre og bedre, og til syvende og sidst siger han, at det er et af de mest fortræffelige Forslag i Retning af Forberedelse, det er fuldkomment, saaledes som det er blevet til, saaledes som det ligger paa Bordet, overkommeligt o. s. v., o. s. v., det er lige ved at være idealt. Derfor beklager jeg i høj Grad, hvad jeg nu ogsaa hører af den højtærede Minister, at Arbejdsløshedsspørgsmaalet ikke er som Jerichos Mure, der falder ved et Basunstød. Gjorde det det, saa klarede den højtærede Socialminister det fortræffeligt, thi han forstaar at blæse i Basun.

Socialministeren (Borgbjerg): Det kan jo kun smigre mig, at det ærede Medlem (Schovelin) mener, at jeg har den Evne. Jeg sætter megen Pris paa Musik, ogsaa paa Basun, i Orkestret, anvendt paa rette Maade, men jeg har ingen Overtro paa, hvad en Basun formaar at udrette.

Det ærede Medlem talte om, at der aldrig var skrevet om Nederlag. Jo, der er saamænd. Jeg husker adskillige Valg, hvor vi havde tabt den og den og talte om Nederlag, og hvad der kunde gøres for

at genoprette det. Et af de første Valg, jeg husker jeg deltog i, var Valget i 1892, da vi tabte en Trediedel af vor Styrke. Vi skrev rent ud om det, og vi sagde: Nu tager vi fat igen — og saa genvandt vi det og mere til. Der er ikke en Arbejdskonflikt, uden at der en Dag kommer en Artikel om Forlig, Overenskomst og Forligets Indhold.

Til det ærede Medlem af Venstre (Hauch) kan jeg sige, at de, der særlig voldsomt talte mod Forliget, var Partiets Fædre, Berg og Hørup. Vi fandt ogsaa, at det var et daarligt Forlig — det er jo ikke alle Forlig, der er gode —, men selve Ordet Forlig, Overenskomst, Kompromis har aldrig haft noget afskrækkende for Arbejderne, fordi de er vant til det i det daglige Liv.

Det ærede Medlem sagde, at han ikke havde modtaget Diæter. Jeg skal ikke komme nærmere ind derpaa, men der staaer udtrykkelig i Stykke 4 i Loven, at der er Ret til Rejsegodtgørelse og Dagpenge. Jeg fremhæver det kun for at vise, at det er et Hverv, som selve Lovgivningsmagten tillægger en saadan Vægt, at den honorerer det ikke blot med Ære og Anseelse, men ogsaa med Rejsegodtgørelse og Dagpenge. Hvorfor det ærede Medlem ikke har modtaget Dagpenge, ved jeg ikke. Det kan maaske være af private, meget paaskønnesværdige Grunde. Har det ærede Medlem heller ikke modtaget Rejsegodtgørelse? (*Hauch:* Nej). Slet ikke? (*Hauch:* Nej). Det er et enestaaende Tilfælde i Menneskeheden. Det kan jo rent menneskeligt kun glæde mig, fra Karakterens Side er det meget smukt, men der er noget urigtigt i det. Ifølge Grundloven skal alle Rigsdagsmænd modtage Diæter, og det ærede Medlem stiller de Medlemmer, der ikke saa godt kan undvære Diæter og Rejsegodtgørelse, i en lidt vanskelig Stilling. Naa, men lad det nu være, som det være vil.

Det ærede Medlem gengav en enkelt lille Udtalelse af mig om hele den Agitation, som man fra hans Partis Side har ført imod os. Jeg har sagt, at det var en urigtig Agitation, det var nogle Vrægebilleder, Karikaturer, man stillede op, og man fik vel til sidst en hel Del Vælgere til at tro derpaa, maaske kom ogsaa nogle Agitatorer selv til at tro derpaa, men det har bare ikke haft Spor med Virkeligheden at gøre. Nu sagde det ærede Medlem, at jeg, da jeg forelagde Pressen Arbejdsudvalgets Betænkning, gjorde den til noget umaadelig stort — jeg citerer ordret —, jeg havde erklæret, at Resultatet af dette Arbejde og det Lovforslag, jeg i Overensstemmelse dermed vilde frem-